

Ставки місцевих податків і зборів.

1. Податок на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки.

1.1. Платниками податку є фізичні та юридичні особи, в тому числі нерезиденти, які є власниками об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості.

Об'єктом оподаткування є об'єкт житлової та нежитлової нерухомості, в тому числі його частка.

Визначити об'єкт оподаткування, платників податку, податковий період та інші обов'язкові елементи податку на нерухоме майно відмінне від земельної ділянки, згідно зі статті 266 Податкового кодексу України.

Базою оподаткування є загальна площа об'єкта житлової та нежитлової нерухомості, в тому числі його часток.

1.2. Пільги із сплати податку.

1.2.1. База оподаткування об'єкта/об'єктів житлової нерухомості, в тому числі їх часток, що перебувають у власності фізичної особи - платника податку, зменшується:

- а) для квартири/квартир незалежно від їх кількості - на 60 кв. метрів;
- б) для житлового будинку/будинків незалежно від їх кількості - на 120 кв. метрів;
- в) для різних типів об'єктів житлової нерухомості, в тому числі їх часток (у разі одночасного перебування у власності платника податку квартири/квартир та житлового будинку/будинків, у тому числі їх часток) - на 180 кв. метрів.

1.2.2. Для господарських споруд, які знаходяться в межах одного будинковолодіння, та перебувають у власності фізичної особи ставка податку становить – 0 відсотків від розміру мінімальної заробітної плати встановленої законом на 1 січня звітного (податкового року), за 1 кв. м бази оподаткування. У разі перебування у власності фізичної особи кількох будинковолодінь, на яких розташовані господарські споруди, оподаткуванню за ставкою 0 відсотків підлягають господарські споруди, що розташовані в межах одного будинковолодіння за вибором платника податку.

Для сховищ, як захисних споруд цивільного захисту, які відповідно до Державного класифікатору будівель та споруд визначені як будівлі, мають збережене функціональне призначення захисних споруд (забезпечені можливістю приведення їх у готовність до використання за призначенням у строк, що не перевищує 12 годин згідно з вимогами до використання захисних споруд для господарських, культурних та побутових потреб) ставка податку становить – 0 відсотків від розміру мінімальної заробітної плати встановленої законом на 1 січня звітного (податкового року), за 1 кв. м бази оподаткування.

1.2.3. Ставка податку для об'єктів нежитлової нерухомості, зазначених у пункті 1.3, що перебувають у власності фізичних та юридичних осіб, зменшуються на:

- 0,1 відсотків для зони 2 (це об'єкти нежитлової нерухомості юридичних та фізичних осіб, що знаходяться за межами залізничної колії від центру міста);
- 0,2 відсотка для зони 3 (це об'єкти нежитлової нерухомості юридичних та фізичних осіб, що знаходяться в мікрорайоні Аварійний та с. Скаливатка).

1.2.4. База оподаткування об'єктів нежитлової нерухомості, що перебувають у власності фізичної особи – платників податку, зменшується:

- для гаражу на 40 кв. метрів.

Зменшення бази оподаткування надається один раз за базовий податковий (звітний) період і застосовується до об'єкта житлової та/або нежитлової нерухомості, у якій фізична особа - платник податку зареєстрована в установленому законом порядку, або за вибором такого платника до будь-якого іншого об'єкта житлової нерухомості, який перебуває в його власності.

1.3. Ставка податку для об'єктів житлової та нежитлової нерухомості, що перебувають у власності фізичних та юридичних осіб становить – 1 відсоток від розміру мінімальної заробітної плати встановленої законом на 1 січня звітного (податкового року), за 1 кв. м бази оподаткування.

Встановити наступні ставки податку для об'єктів нежитлової нерухомості, що перебувають у власності фізичних та юридичних осіб у відсотках до розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 01 січня звітного (податкового) року за 1 кв.м бази оподаткування, а саме:

№ п/п	Об'єкти нежитлової нерухомості	Ставки податку
1	Будівлі готельні	0,9
2	Будівлі офісні	0,7
3	Будівлі торговельні	0,7
4	Гаражі	0,4
5	Інші об'єкти нерухомого майна, що використовується суб'єктами господарювання для обслуговування основної господарської діяльності такого платника	0,4
6	Будівлі для публічних виступів	0,7

При цьому врахувати, що:

а) будівлі готельні - готелі, мотелі, кемпінги, пансіонати, ресторани та бари, туристичні бази, гірські притулки, табори для відпочинку, будинки відпочинку;

б) будівлі офісні - будівлі фінансового обслуговування, адміністративно-побутові будівлі, будівлі для конторських та адміністративних цілей;

в) будівлі торговельні - торгові центри, універмаги, магазини, криті ринки, павільйони та зали для ярмарків, станції технічного обслуговування автомобілів, їдальні, кафе, закусочні, бази та склади підприємств торгівлі й громадського харчування, будівлі підприємств побутового обслуговування;

г) гаражі - гаражі (наземні й підземні) та криті автомобільні стоянки;

г) будівлі для публічних виступів (казино, ігорні будинки);

д) господарські (присадибні) будівлі – допоміжні (нежитлові) приміщення, до яких належать сараї, хліви, гаражі, літні кухні, майстерні,

вбиральні, погребі, навіси, котельні, бойлерні, трансформаторні підстанції тощо;

е) інші будівлі.

1.4. Базовий податковий (звітний) період дорівнює календарному року.

1.5. Обчислення суми податку здійснюється відповідно до Порядку, визначеному пунктом 266.7. та пунктом 266.8 статі 266 Податкового кодексу України.

1.6. Податок сплачується в Порядку та в строки визначені пунктом 266.9. та пунктом 266.10 статті 266 Податкового кодексу України.

1.7. Подання звітності відбувається відповідно до норм Податкового кодексу України.

2. Податок на землю.

2.1. Платниками земельного податку є власники земельних ділянок, земельних часток (паїв) та землекористувачі з урахуванням особливостей визначених пунктом 269.1. статті 269 Податкового кодексу України.

2.2. Визначити, що об'єктом оподаткування є земельні ділянки, які перебувають у власності або користуванні та земельні частки (паї), які перебувають у власності з урахуванням особливостей визначених пунктом 270.1. статті 270 Податкового кодексу України.

2.3. Базою оподаткування є нормативна грошова оцінка земельних ділянок, розташованих на території м. Ватутіне та с. Скаливатка, з урахуванням коефіцієнта індексації, визначеного відповідно до Податкового кодексу України, а також площа земельних ділянок, нормативну грошову оцінку яких не проведено.

2.4. База оподаткування розраховується з урахуванням пільг, передбачених статтями 281 та 282 Податкового кодексу України, а також звільняються:

- органи державної влади та органи місцевого самоврядування, органи прокуратури, Збройні Сили України, які повністю утримуються за рахунок коштів державного або місцевих бюджетів;

- релігійні організації України, статuti (положення) яких зареєстровано у встановленому законом порядку, за земельні ділянки, надані для будівництва і обслуговування культових та інших будівель, необхідних для забезпечення їх діяльності;

- санаторно-курортні та оздоровчі заклади громадських організацій інвалідів, реабілітаційні установи громадських організацій інвалідів;

- дошкільні та загальноосвітні навчальні заклади, заклади культури, науки, освіти, охорони здоров'я, соціального захисту, фізичної культури та спорту, які повністю утримуються за рахунок коштів державного або місцевих бюджетів;

- інші підприємства, установи, організації, заклади, що повністю утримуються за рахунок коштів державного та місцевих бюджетів;

- об'єкти природо-заповідного фонду місцевого значення.

2.5. Визначити земельні ділянки, які не підлягають оподаткуванню з урахуванням особливостей визначених статтею 283 Податкового кодексу України та особливості застосування пільгового оподаткування відповідно до статті 284 Податкового кодексу України.

2.6. Встановити розмір плати податку за земельні ділянки:

2.6.1. Ставку земельного податку за земельні ділянки, які знаходяться у праві власності фізичних та юридичних осіб, нормативну грошову оцінку яких проведено, що знаходиться в межах міста Ватутіне та села Скаливатка, у розмірі 1 відсотка від їх нормативної грошової оцінки;

2.6.2. Ставку податку за земельні ділянки, що перебувають у власності фізичних осіб та використовуються ними для обслуговування індивідуальних житлових будинків, садових і дачних будинків, індивідуальних гаражів у розмірі 0,1 відсотка від їх нормативної грошової оцінки;

2.6.3. Ставку податку за земельні ділянки, які перебувають у постійному користуванні суб'єктів господарювання фізичних та юридичних осіб (крім державної та комунальної власності) у розмірі 3 відсотків від їх нормативної грошової оцінки;

2.6.4. Ставку податку для власників нежилого приміщення (його частин) у багатоквартирному житловому будинку у розмірі 3 відсотків від нормативної грошової оцінки за площі під такими приміщеннями (їх частинами) з урахуванням пропорційної частки прибудинкової території;

2.6.5. Ставку податку для юридичних осіб за земельні ділянки, зайняті житловим фондом (з урахуванням земель, що перебувають в постійному користуванні крім державної та комунальної форми власності) у розмірі 0,1 відсотка від їх нормативної грошової оцінки;

2.6.6. Ставку податку для сільськогосподарських угідь у розмірі 0,5 відсотка від їх нормативно грошової оцінки.

Якщо платники земельного податку, які користуються пільгами з цього податку, надають в оренду земельні ділянки, окремі будівлі, споруди або їх частини, податок за такі земельні ділянки та земельні ділянки під такими будівлями (їх частинами) сплачується на загальних підставах з урахуванням прибудинкової території.

Ця норма не поширюється на бюджетні установи у разі надання ними будівель, споруд (їх частин) в тимчасове користування (оренду) іншим бюджетним установам, дошкільним, загальноосвітнім навчальним закладам незалежно від форм власності і джерел фінансування.

2.7. Базовим податковим (звітним) періодом для плати за землю є календарний рік.

Базовий податковий (звітний) рік починається 1 січня і закінчується 31 грудня того ж року (для новостворених підприємств та організацій, а також у зв'язку із набуттям права власності та/або користування на нові земельні ділянки (або її частки) може бути меншим 12 місяців).

2.8. Плата за землю зараховується до відповідних місцевих бюджетів у порядку, визначеному Бюджетним кодексом України для плати за землю.

2.9. Власники землі та землекористувачі сплачують плату за землю відповідно до статей 286-288 Податкового кодексу України.

3. Транспортний податок.

3.1. Визначити, що платниками податку є фізичні та юридичні особи, в тому числі нерезиденти, які мають зареєстровані в Україні згідно з чинним

законодавством власні легкові автомобілі, що відповідно до пункту 267.2. статті 267 Податкового кодексу України є об'єктом оподаткування.

3.2. Визначити, що об'єктом оподаткування є легкові автомобілі, з року випуску яких минуло не більше п'яти років (включно) та середньоринкова вартість яких становить понад 375 розмірів мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня податкового (звітного) року, та з урахуванням особливостей визначених пункту 267.2. статті 267 Податкового кодексу України.

3.3. Базою оподаткування є легковий автомобіль, що є об'єктом оподаткування відповідно до пункту 267.3. статті 267 Податкового кодексу України.

3.4. Ставки податку встановлюються з розрахунку на календарний рік у розмірі 25000 гривень за кожен легковий автомобіль, що є об'єктом оподаткування відповідно до пункту 267.4. статті 267 Податкового кодексу України.

3.5. Базовий податковий (звітний) період дорівнює календарному року.

3.6. Податок сплачується за місцем реєстрації об'єктів оподаткування і зараховується до відповідного бюджету згідно з положеннями Бюджетного кодексу України.

3.7. Обчислення суми податку здійснюється відповідно до Порядку, визначеному пунктом 267.6 статті 267 Податкового кодексу України.

3.8. Транспортний податок сплачується:

а) фізичними особами - протягом 60 днів з дня вручення податкового повідомлення-рішення;

б) юридичними особами - авансовими внесками щокварталу до 30 числа місяця, що настає за звітним кварталом, які відображаються в річній податковій декларації.

4. Єдиний податок.

4.1. Платники податку, база та об'єкт оподаткування, податковий період, порядок нарахування та строки сплати та інші обов'язкові елементи єдиного податку визначаються згідно із главою 1 розділу XIV Податкового кодексу України.

4.2. Ставки єдиного податку встановлюються у відсотках (фіксовані ставки) до розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня податкового (звітного) року (далі-мінімальна заробітна плата) та третьої групи платників – у відсотках до доходу (відсоткові ставки).

4.3. Встановити наступні ставки єдиного податку з розрахунку на календарний місяць:

1) для першої групи платників єдиного податку – 8 відсотків до розміру прожиткового мінімуму встановленого на 1 січня податкового (звітного) року, які проводять підприємницьку діяльність в межах міста,

- 10 відсотків до розміру прожиткового мінімуму встановленого на 1 січня податкового (звітного) року, які проводять підприємницьку діяльність за межами міста ;

2) для другої групи платників єдиного податку – 10 відсотків від мінімальної заробітної плати встановленої на 1 січня податкового (звітного)

року, які проводять підприємницьку діяльність в межах міста;

- 20 відсотків від мінімальної заробітної плати встановленої на 1 січня податкового (звітного) року, які проводять підприємницьку діяльність за межами міста.

4.3.1. Відсоткова ставка єдиного податку для платників третьої групи встановлюється у розмірі:

1) 3 відсотки доходу – у разі сплати податку на додану вартість згідно з Податковим кодексом України;

2) 5 відсотків доходу – у разі включення податку на додану вартість до складу єдиного податку.

4.4. Ставки єдиного податку для суб'єктів господарювання, які не зазначені в підпункті 4.3. встановлюється відповідно до пунктів 293.3-293.9 статті 293 Податкового кодексу України.

5. Збір за місяць для паркування транспортних засобів.

5.1. Визначити, що платниками збору є юридичні особи, їх філії (відділення, представництва), фізичні особи-підприємці, які згідно з рішенням міської ради організують та провадять діяльність із забезпечення паркування транспортних засобів на майданчиках для платного паркування та спеціально відведених автостоянках.

5.2. Перелік спеціальних земельних ділянок, відведених для організації та провадження діяльності із забезпечення паркування транспортних засобів, в якому зазначаються їх місцезнаходження, загальна площа, технічне облаштування, кількість місць для паркування транспортних засобів, затверджується окремим рішенням міської ради.

5.3. Визначити, що об'єктом оподаткування є земельна ділянка, яка згідно з рішенням міської ради спеціально відведена для забезпечення паркування транспортних засобів на автомобільних дорогах загального користування, тротуарах або інших місцях, а також комунальні стоянки (будівлі, споруди, їх частини), які побудовані за рахунок коштів місцевого бюджету.

5.4. Базою оподаткування є площа земельної ділянки, відведена для паркування, а також площа комунальних стоянок (будівлі, споруди, їх частини), які побудовані за рахунок коштів місцевого бюджету.

5.5. Ставки збору встановлюються - за кожний день провадження діяльності із забезпечення паркування транспортних засобів у гривнях за 1 квадратний метр площі земельної ділянки, відведеної для організації та провадження такої діяльності - 0,03 відсотка (від розміру мінімальної заробітної плати, установленої законом на 1 січня податкового (звітного) року.

5.6. Базовий податковий (звітний) період дорівнює календарному кварталу.

6. Туристичний збір.

6.1. Визначити базу та об'єкт оподаткування, податковий період, особливості справляння збору, порядок сплати збору та інші обов'язкові елементи туристичного збору згідно зі статті 268 Податкового кодексу України.

6.2. Ставка збору встановлюється у розмірі 1 відсотка до бази справляння збору, визначеної пунктом 268.4 статті 268 Податкового кодексу України.

6.3. Справляння збору здійснюється:

6.3.1. Адміністраціями готелів, кемпінгів, мотелів, гуртожитків для приїжджих та іншими закладами готельного типу, санаторно-курортними закладами.

6.3.2. Квартирно-посередницькими організаціями, які направляють неорганізованих осіб на поселення у будинки (квартири), що належать фізичним особам на праві власності або на праві користування за договором найму.

6.3.3. Юридичними особами або фізичними особами - підприємцями, які уповноважуються Ватутінською міською радою справляти збір на умовах відповідного договору.

6.4. Базовий податковий (звітний) період дорівнює календарному кварталу.

7. Акцизний податок.

7.1. Акцизний податок встановлюється згідно Податкового кодексу України від 02.12.2010 № 2755-VI (зі змінами).

7.2. Платником акцизного податку є особа - суб'єкт господарювання роздрібної торгівлі, яка здійснює реалізацію підакцизних товарів.

7.3. Об'єктом оподаткування є реалізація суб'єктами господарювання роздрібної торгівлі підакцизних товарів.

7.4. Базою оподаткування є вартість (з податком на додану вартість) підакцизних товарів, що реалізовані відповідно до підпункту 213.1.9. пункту 213.1. статті 213 Податкового кодексу України.

7.5. До підакцизних товарів належать:

- спирт етиловий та інші спиртові дистиляти, алкогольні напої, пиво;
- тютюнові вироби, тютюн та промислові замінники тютюну;
- нафтопродукти, скраплений газ, речовини, що використовуються як компоненти моторних палив, паливо моторне альтернативне;
- автомобілі легкові, кузови до них, причепа та напівпричепа, мотоцикли, транспортні засоби, призначені для перевезення 10 осіб і більше, транспортні засоби для перевезення вантажів.

7.6. Датою виникнення податкових зобов'язань щодо реалізації суб'єктами господарювання роздрібної торгівлі підакцизних товарів є дата здійснення розрахункової операції відповідно до Закону України «Про застосування реєстраторів розрахункових операцій в сфері торгівлі, громадського харчування та послуг», а у разі реалізації товарів фізичними особами - підприємцями, які сплачують єдиний податок, - є дата надходження оплати за проданий товар.

7.7. Суми податку перераховуються до бюджету суб'єктом господарювання роздрібної торгівлі, який здійснює реалізацію підакцизних товарів, протягом 10 календарних днів, що настають за останнім днем відповідного граничного строку, передбаченого цим Податковим Кодексом для подання податкової декларації за місячний податковий період.

Особа - суб'єкт господарювання роздрібної торгівлі, який здійснює реалізацію підакцизних товарів, сплачує податок за місцем здійснення реалізації таких товарів.

7.8. Базовий податковий період для сплати податку відповідає календарному місяцю.

Суб'єкт господарювання роздрібної торгівлі, який здійснює реалізацію підакцизних товарів, подає щомісяця не пізніше 20 числа наступного періоду контролюючому органу за місцем реєстрації декларацію акцизного податку за формою, затвердженою у порядку, встановленому статтею 46 Податкового Кодексу.

8. Всі питання не врегульовані цим рішенням регулюються відповідно до норм Податкового кодексу України та діючих нормативно-правових актів.

9. Відповідальність за правильність обчислення, повноту справляння і своєчасність сплати або перерахування до міського бюджету місцевих податків покладається на платників, для місцевих зборів – на органи (організації), уповноважені справляти відповідні платежі.

10. Контроль за правильністю обчислення, повнотою та своєчасністю сплати місцевих податків та зборів здійснюється податковим органом.

Міський голова

О.Б.Лисюк